за храна на вашийтъ Богъ, защото [а]поврѣдението имѣ е въ тѣхъ: порокъ има на тѣхъ: не ще бѫдѫтъ приети за васъ.

(26) И говори Господь Моисею и рече: (27) [ж]Когато се роди говедо, или овца, или коза, тогазъ да бѫде седмь дни подъ майка си; а отъ осмийтъ день нататъкъ ще бѫде прието за жертвоприношение Господу. (28) А крава или овца и малкото ѝ [з]ѫда не заколете въ единъ день.

(29) И когато приносите [а]жертва за благодарение Господу, да [и] приносите така що-то да бѫде приета за васъ. (30) Въ истийтъ день да се изяде: [б]да не оставите нищо отъ нея до утрото. Азъ съмь Господь.

(31) И тъй, [в]да пазите заповѣдитѣ ми, и да ги вършите. Азъ съмь Господь. (32) И [г]да не оскверняватe святото мое име; и [д]ще съмь освященъ между Израилевитѣ синове. Азъ съмь Господь [е]който ви освящавамъ, (33) [ж]който ви изведохъ изъ Египетската земя за да бѫдѫ Богъ вашъ. Азъ съмь Иеова.

ГЛАВА 23.

И говори Господь Моисею и рече: (2) Говори на Израилевитѣ синове и кажи имъ: [а]Господнитѣ праздници [б]въ които ще свикватe събрания святи, праздници мои сѫ тѣзи: (3) [в]Шесть дни да се работи работа; а въ седмийтъ день е сѫббота на почивание, свято събрание: никаква работа да не работите: сѫббота е Господу въ всичкитѣ ви жилища.

(4) [г]Тѣзи сѫ Господнитѣ праздници, святи събрания, които ще свикватe на времената имъ: (5) [д]въ първийтъ мѣсецъ, въ четиринадесетийтъ день на мѣсеца привечерь, Пасха Господня е; (6) и въ петнадесетийтъ день на този мѣсецъ праздникъ Господень е на бескваснитѣ: седмь дни ще ядете бескваснитѣ хлѣбове. (7) [е]Въ първийтъ день да бѫде у васъ свято събрание: никаква работа да не работите. (8) И седмь дни да приносите жертва Господу: въ седмийтъ день е свято събрание: никаква работа да не работите.

(9) И говори Господь Моисею и рече: (10) Говори на Израилевитѣ синове и кажи имъ: [ж]Когато влѣзете въ тази земя която ви азъ давамъ, и пожнете жетвата ѝ, тогазъ да донесете на священника [з]единъ снопъ отъ начаткитѣ на жетвата си. (11) И [и]да подвижи той снопътъ прѣдъ Господа за да бѫде приетъ за васъ: въ утрѣшнийтъ день на сѫббота да го подвижи священникътъ. (12) И въ онзи день въ който подвижитe снопътъ, да принесете за всесъжжение Господу едноѫтно агне безъ порокъ; (13) и [і]хлѣбното му приношение, двѣ десети части *отъ ефа* чисто брашно мѣсено съ елей, въ жертва Господу за ухание благовонно; и възлиянието му, една четвърта часть отъ нѣтъ вино. (14) И хлѣбъ, или жито пържено, или прѣсни класове да не ядете до този день въ който приносите приносътъ на вашийтъ Богъ. Това *да бѫде* вѣчно узаконение въ родоветѣ ви по всичкитѣ ви жилища.

(15) [к]И да изброите за себе си отъ утрѣшнийтъ день на сѫббота отъ който день принесохте снопътъ на движимото приношение седмь цѣли седмици: (16) до утрѣшнийтъ день на седмата сѫббота да изброите [л]петдесетъ дни, тогазъ да принесете [м]ново хлѣбно приношение Господу. (17) Отъ жилищата си да донесете за движимо приношение два хлѣба, които да бѫдѫтъ двѣ де-

а Мал. 1; 14.
ж Исх. 22; 30.
з Втор. 22; 6.
а Гл. 7; 12. Псал. 107; 22. 116; 17. Амос. 4; 5.
б Гл. 7; 15.
в Гл. 19; 37. Числа 15; 40. Втор. 4; 40.
г Гл. 18; 21.
д Гл. 10; 3. Мат. 6; 9. Лука 11; 2.
е Гл. 20; 8.
ж Исх. 6; 7. Гл. 11; 45. 19; 36. 25; 38. Числа 15; 41.

—

а Ст. 4, 37.
б Исх. 32; 5. 4 Цар. 10; 20. Псал. 81; 3.
в Исх. 20; 9. 23; 12. 31; 15. 34; 21. Гл. 19; 3. Втор. 5; 13. Лука 13; 14.
г Ст. 2, 37. Исх. 23; 14.
д Исх. 12; 6, 14, 18. 13; 3, 10. 23; 15. 34; 18. Числа 9; 2, 3. 28; 16, 17. Втор. 16; 1—8. Иис. Нав. 5; 10.
е Исх. 12; 16. Числа 28; 18, 25.
ж Исх. 23; 16, 19. 34; 22, 26. Числа 15; 2, 18. 28; 26. Втор. 16; 9. Иис. Нав. 3; 15.
з Рим. 11; 16. 1 Кор. 15; 20. Як. 1; 18. Отк. 14; 4.
и Исх. 29; 24.
і Гл. 2; 14—16.
к Исх. 34; 22. Гл. 25; 8. Втор. 16; 9.
л Дѣян. 2; 1.
м Числа 28; 26.